

§ 3.

Zákon tento stává se ihned účinným a provedou jej všichni členové vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Burger v. r.	Dr. Gruber v. r.
Dr. Brdlík v. r.	Dr. Popelka v. r.
Dr. Procházka v. r.	Dr. Kovařík v. r.
Dr. Šusta v. r.	Dr. Patka v. r.
Dr. Beneš v. r.	Husák v. r.

Dr. Hotowitz v. r.,
též za ministra Hanačika.

Dr. Fajnor v. r.,
též za ministra Dra Mičuru.

256.

Zákon ze dne 30. června 1921
o ochraně dětí v cizí péči a dětí nemanželských.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Ministr sociální péče se zmocňuje, aby, nedotýkaje se jiných zákonných ustanovení, nařízením určil:

1. že mohou býti děti do 14 let dány a přijaty do cizí péče (ošetřovanci, schovanci), po případě i dále v ní ponechány a podrženy jen s odvolatelným povolením orgánu k tomu ustanoveného;

2. jak se má dozíratí na výše uvedené děti, jakož i na děti nemanželské do 14 let v péči vlastních rodičů, a jak děti ty míti v patrnosti;

3. které osoby jsou způsobilé býti dozorcí dětí v cizí péči a dětí nemanželských;

4. kdo tyto osoby jmenuje;

5. jaké odvolací právo přísluší pěstounům a rodičům proti dozorcím osobám.

§ 2.

Osoby, pověřené dozorem na děti v cizí péči a na děti nemanželské, mají právo za tím úče-

lem prohlížeti byty pěstounů nebo rodičů, místnosti dětem k pobytu určené, jakož i děti samy, a žádati na pěstounech, rodičích a členech jejich domácností, aby jim podle pravdy podávali vysvětlení o poměrech dětí, o jejich umístění, výživě, ošetřování a výchově, jakož i aby děti jim, nebo lékaři jimi označenému na určitém místě pravidelně předváděli. Děti do dvou roků je nutno předváděti lékaři ve lhůtách dozorčí osobou stanovených.

Soudy poručenské a jiné příslušné úřady jsou povinny v mezích své pravomoci zjednatí tomuto oprávnění osob dozorčích podle potřeby průchod.

§ 3.

a) Kdo dítě své do cizí péče dá nebo cizí dítě do své péče přijme bez předepsaného povolení, nebo

b) kdo v péči té dítě ponechá nebo podrží, ač dané mu povolení bylo odvoláno nebo pozbylo již platnosti, aniž o ně znovu žádal, jakož i

c) kdo podmínek v povolení obsažených nebdá,

d) kdo poruší povinnosti, uložené jemu podle § 2, odst. 1., tohoto zákona,

e) kdo opomene hlásiti, co bude nařízeno ku provádění tohoto zákona, a kdo při tomto hlášení nebo při vysvětlení dávaném osobám dozorčím učiní vědomě údaje nepravdivé,

trestán bude, pokud to není trestný čin, který dlužno trestati podle zákona trestního, pro přestupek politickými správami první stolice pokutou do 1000 korun nebo vězením do 1 měsíce. Spojiti pokuty s trestem na svobodě je přípustno. Zaměnil-li se nedobytná pokuta v trest vězení, nesmí převyšovati sazby pro ně stanovené.

§ 4.

Orgány správy autonomní jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto zákona.

§ 5.

Všechna právní jednání, podání, listiny a protokoly, jichž je třeba ku provádění tohoto zákona, jsou osvobozeny od kolků a poplatků přímých.

§ 6.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem prohlášení.

§ 7.

Ministru sociální péče se ukládá, aby zákon provedl, dohodna se se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Gruber v. r.

257.**Zákon ze dne 30. června 1921**

o opravných prostředcích státních úřadů zástupčích ve věcech firemních.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Právo prostředků opravných (rozklad, rekurs, návrh) ve věcech firemních dosud státním úřadům zástupčím (finančním prokurátorům, generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě, finančnímu referentu při civilní správě na Podkarpatské Rusi v Užhorodě) příslušející rozšiřuje se na všechny případy zápisů do rejstříku obchodního a společenstevního (na Slovensku a Podkarpatské Rusi do rejstříku obchodních firem).

§ 2.

Jde-li o otázku pouhého právního výkladu, musí státní úřad zástupčí podati opravný prostředek jen ve lhůtě zákonné, od doručení příslušného usnesení jdoucí.

§ 3.

Žadatel povinen jest připojiti opovědi do rejstříku opis její i dokladů, kteréž obojí po vykonaném zápisu rejstříkový úřad zašle státnímu úřadu zástupčímu sídla firmy. Opisy tyto jsou kolku prosty.

§ 4.

Právo rekursu šem 102, odst. 4., zákona ze dne 6. března 1906, č. 58 ř. z., a šem 5, posledním odstavcem, nařízení vlády ze dne 20. dubna 1920, č. 272 Sb. z. a n., státnímu úřadu zástupčímu propůjčené přísluší mu pro každé porušení těchto předpisů i mimo případy §§ 43 a 87 cit. zák.

§ 5.

Zákon nabývá účinnosti šest neděl po vyhlášení.

§ 6.

Provésti zákon ukládá se ministrům spravedlnosti, financí a ministru pro průmysl, obchod a živnosti v dorozumění s ministrem pro sjednocení zákonodárství a správy.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,

též za ministra Hanačíka.

Dr. Popelka v. r.

258.**Zákon ze dne 1. července 1921,**

jímž se doplňuje zákon ze dne 22. července 1919, č. 438 Sb. z. a n., o státní podpoře při zahájení soustavné elektrisace.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

V zájmu urychleného provádění soustavné elektrisace může ministerstvo veřejných prací v případech zvláště odůvodněných v dohodě s ministerstvem financí a po slyšení státní elektrárenské rady anebo výboru jí zmocněného výjimečně povolit, aby úhrnná účast činitelů uvedených v § 2 zák. ze dne 22. července 1919, č. 438 Sb. z. a n., byla snížena až na 25% základního kapitálu elektrického podniku. Ve stanovách podniku budiž těmto činitelům přiznáno právo, aby mohli nejdéle do 20 let převzítí tolik základního kapitálu, náležejícího soukromým činitelům, aby jejich kapitálová účast na podniku odpovídala předpokladům §§ 2 a 4 cit. zák. Stanovami podniku buďtež určeny podmínky pro převzetí soukromého kapitálu a budiž zajištěna státu a ostatním veřejným činitelům (zemím, župám a korporacím místní samosprávy), pokud tito jsou na podniku zúčastněni, nejméně 1/3 členů představenstva.

Ministerstvu veřejných prací musí býti ve stanovách podniku, zřízeného dle odstavce prvního, vyhrazeno právo dozírati, zda podnik slouží soustavné elektrisaci.